

Yttrande över betänkandet Genomförande av 2018 års ändringsdirektiv till EU:s fjärde penningtvättsdirektiv, ert dnr Fi2018/03025/B

Tingsrätten har granskat det remitterade betänkandet. Som generell synpunkt anför tingsrätten följande när det gäller den s.k. mekanismen.

Kravet i ändringsdirektivet på att införa en mekanism kan inte förstås på annat sätt än att Sverige har en skyldighet att inrätta ett straffprocessuellt verktyg att användas i kampen mot penningtvätt och finansiering av terrorism. Som mekanismen beskrivs i förslaget kommer de uppgifter som finns där att vara lätt åtkomliga för den som söker och de kommer att röra en stor del av den svenska befolkningen.

Med hänsyn till att införandet av denna mekanism till en början endast motiverats av ett brottsbekämpande syfte och som en konsekvens av att ett EU-direktiv måste införlivas i svensk rätt, så kan det ifrågasättas om det i detta lagstiftningsärende är lämpligt att samtidigt lagstifta om att låta Skatteverket och Kronofogdemyndigheten också få tillgång till mekanismen för ändamål som ligger vid sidan av de ursprungliga ändamålen i direktivet (jfr förslaget till 7-8 § lag om ett nationellt system för myndigheters tillgång till uppgifter om enskildas konton och bankfack hos vissa finansiella företag). Dessa myndigheters eventuella behov av tillgång till mekanismen skulle måhända behövt närmare belysts i ett separat lagstiftningsärende.

Tingsrätten anför härfter följande synpunkter utifrån de intressen som tingsrätten har att beakta.

När det gäller förslaget om införandet av en ny sekretessbestämmelse i 36 kap. 4 § andra stycket offentlighets- och sekretesslagen, så kan det ifrågasättas om en sekretessbestämmelse till skydd för brottsutredningar bör införas i ett kapitel som rör sekretess till skydd för enskilda. Systematiska skäl talar för att denna bestämmelse bör placeras i annat kapitel.

Beträffande de föreslagna skadeståndsbestämmelserna i 6 kap. lag om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism, så bör det förtydligas vilka som verksamhetsutövaren ansvarar för och om någon kan hållas ansvarig för att ha trätt i verksamhetsutövarens ställe (jfr 4 § andra stycket lag om särskilt skydd mot repressalier för arbetstagare som slår larm om allvarliga missförhållanden).

I övrigt har tingsrätten inga synpunkter.

Detta yttrande har beslutats av rådmännen Joakim Munter och Lena Carlberg Johansson samt tf. rådmannen Linus Örnulf (föredragande).

Joakim Munter

Linus Örnulf